

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۴/۰۵/۱۲

محمدآصف فقیری

«بعضی آفریده شده اند،

تا به بعضی خدمت کنند!»

این گفته افلاطون و ارسطو در قرن هفدهم خیلی نقد شد، که بعضی آفریده شده اند، تا به بعضی خدمت کنند، اما تخصص گرایی و شایسته سالاری در نظام های مردم سالار، یعنی اینکه: هرکس برای کاری آفریده شده و حقوق کار هم، به این تکریم انسانی که، کارمند کالا نیست!....

اما فلسفه وجودی ما مردم افغانستان چیست؟

بخشی از مردم ما که در دام گروه های تند رو دینی افتاده اند و جان و پوست شان، در خدمت آزمایش اسلحه های شرق و غرب، و بعضی دیگر چون پناهنده در خدمت جوامع منطقه و فرا منطقه و بدتر از همه، عده ای با مدارک تحصیلی یعنی تکنوکرات در جامعه، از کشورهای غرب چون دوره بیست ساله جمهوریت به غارت وارد می شوند.

آخر این درد وطن در کجا دوا شود؟ و بدتر از این چه خواهد شد، که بعضی دیگر جز تجزیه راه حل دیگر نمی بیند. و این بینیش های کوتاه و خام را کجا ژرف و پخته کرد؟ در حالیکه جهان در ۲۰۲۴ قرار دارد، اما افغانستان در توقف زمان همانا حالت قرون وسطایی...

در نتیجه:

قدم نخست بسوی دانایی، شناسایی جهل موجودست که: در جامعه خود، بی تفاوت و تماشاگر و در خاک دیگران خدمتکار نباشیم – در این حالت آسیب شناسی و معرفتی که خرد جمعی تولید کند، لازم و الزامات وجدان جمعی پسا بیداری اعضای جامعه پدیدار می شود. یعنی بیداری وجدان، پسا درون سازی معنی در وجود پدیدار می گردد.